

پلیس کانادا برای سرکوب تجمع ۱۱ روزه کامیون داران منابع سوخت را توقیف کرد؛

عقیم سازی «کاروان اعتراض» در اتاوا

فرشاد گلزاری

با گذشت حدود دو سال از پیدایش کرونا در سراسر جهان و سایه سنگین قرنطینه بر سر جوامع بشری، هنوز بسیاری از مردم کشورهای مختلف، نتوانسته‌اند با این موضوع کنار بیایند و هر از چندگاهی شاهد اعتراض در برخی از جغرافیاهایی هستیم که به نوعی «جهان اولی» شناخته می‌شوند. در این میان یک موضوع دوجبهی وجود دارد که بخش‌یاز آن به زمان اوایل پاندمی برمی‌گردد و بخشی دیگر از آن به بازه زمانی پیدایش و خلق واکسن این ویروس خنمان سوز مربوط می‌شود. زمانی که کووید ۱۹ یکباره جهان را درنوردید، هیچکس نمی‌دانست که قرار است چه بلایی بر سر بشریت بیاید و حتی خیلی‌ها هم نمی‌دانستند که اقتصاد بین‌الملل چگونه می‌خواهد در این میان دوام بیاورد. تمام دولت‌ها در مقابله با کرونا دست و پاچه شده بودند و نمی‌توانستند به صورت درست و

آنی در مورد تمهیدات قرنطینه و تامین ملزومات روزانه مردمشان، به صورت دقیق تصمیم‌گیری کنند و به همین دلیل ناآمدی و یاس با بوی مرگ در هر کشور ادغام شد. زمانی که هزاران تابوت حامل اجساد آلوده به کرونا از مقابل دوربین خبرگزاری‌ها و شبکه‌های تلویزیونی عبور داده شد و تصاویر آنها بر روی خروجی قرار گرفت، در مدت کمتر از چند روز یکباره خیابان‌ها خالی از سکنه شد؛ گویی گرد مرده بر تمام پایتخت‌های دنیا پاشیدند و در همین موقع بود که صنعت توریسم و سایر اصناف با سقوط آزاد مواجه شدند. این روند تا زمانی که بحث واکسناسیون مطرح شد، با یک خط سیر نسبتاً عادی همراه بود اما پس از آنکه بحث تزریق دوز دوم و سوم واکسن به میان آمد، همه‌چیز تغییر پیدا کرد. بسیاری از عوام و کسانی که به غلط آموزه‌های مذهبی را دخیل در این امر کرده بودند، آرام آرام صدایشان به آسمان بلند شد و اعلام کردند که به هیچ وجه دوز دوم و سوم را تزریق نمی‌کنند. توهماتی که شخصیت‌های سیاسی مانند دونالد

اعتراض کامیون داران نشان می‌دهد که دولت کانادا در حال وقت خریدن برای ترمیم اقتصادی است که طی دو سال گذشته از هر طرف ضربه خورده و نمی‌تواند کمر صاف کند و حالا بنض حمل و نقل جاده‌ای از کار افتاده است

طرح واکسناسیون توسط نیروهای امنیتی و پلیسی به صورت خانه به خانه شروع شد و «تهدید سخت» باعث شد تا واکسناسیون سراسری سرعت بیشتری به خود بگیرد. در خاورمیانه هم اعتراض‌های بسیار پراکنده‌ای را شاهد بودیم اما در نهایت خوردها جدی میان پلیس و معترضان در گرفت. آلمان، هلند، اتریش و حتی سوئد هم به صحنه اعتراضات رویارویی پلیس و معترضان تبدیل شد. روسیه هم پس از اجباری کردن واکسناسیون نتوانست مردمش را قانع کند تا این اقدام را انجم بدهد و انگشت‌نما کرده است.

اردو کشی علیه واکسناسیون
اواخر ژانویه سال جاری میلادی بود که رویترز یکباره اعلام کرد هزاران تن از مردم اتاوا (پایتخت کانادا) علیه تصمیم دولت این کشور در اجبار واکسناسیون سراسری کرونا، دست به اعتراضات خیابانی زده و در مقابل پارلمان این کشور تجمع کردند. چند دقیقه بعد هم اعلام شد که جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا و خانواده‌اش به دلیل نگرانی‌های

امنیتی از خانه‌شان به مکانی نامعلوم در شهر منتقل شدند؛ چرا که مقامات امنیتی و سیاسی این کشور اعتراضات خیابانی را چندان جدی نمی‌دیدند. شاید بسیاری از مخاطبان بگویند که این اعتراضات چندان اهمیت نداشته که به‌خاطر آن بالاترین مقام کانادا را به «خانه امن» منتقل کنند، اما واقعیت این است که کاروان آزادی (نام اطلاق شده بر این اعتراضات) متشکل از ۲۷۰۰ کامیون بود و همه آنها یکباره وارد شهر اتاوا شدند تا به سیاست‌های ترودو در مورد کووید-۱۹ اعتراض کنند. این کاروان که از همه طرف به پایتخت نزدیک می‌شد، به عنوان اعتراض علیه دستور واکسناسیون برای کامیون‌داران کانادایی که از مرز ایالات متحده و کانادا عبور می‌کردند آغاز شد، اما به نارضایتی از سیاست‌های دولت برای مقابله با کرونا تبدیل شد که صرفاً دیگر بحث دستور واکسناسیون اجباری را در بر نمی‌گرفت؛ بلکه مسائل فراتر از آنرا شامل می‌شود. آنچه در این میان باید مورد توجه قرار بگیرد، گزارش میدانی شبکه خبری سی‌بی‌سی بود که به نوعی نشان داد این اعتراضات دارای ابعاد گوناگونی است. بسیاری از کامیون‌داران کانادایی اعلام کرده‌اند که آنها نمی‌توانند از مسرزا آمریکا و کانادا به منظور بازگشت به اشتغال از طریق حمل و نقل جاده‌ای عبور کنند و دولت آن موضوع را به تزریق دوزهای دوم و سوم واکسن موکول کرده‌اند، اما در حقیقت هیچ کاری برای آنها وجود ندارد. اعتراض این طیف‌نشان می‌دهد که دولت کانادا در حال وقت خریدن برای ترمیم اقتصادی است که طی دو سال گذشته از هر طرف ضربه خورده است و نمی‌تواند کمر صاف کند و

حالا که نبض حمل و نقل جاده‌ای از کار افتاده است و کامیون‌داران اتاوا را تسخیر کرده‌اند، نه تنها هیچ پاسخی برای مطالبه آنها وجود ندارد، بلکه حالا پلیس در حال اعمال سیاست‌های جدید است تا کامیون‌داران پس از ۱۱ روز بساط خود را از خیابان‌های

خبر

وزارت امنیت داخلی آمریکا:

افراط‌گرایی به سرعت در حال رشد است

باعث نگرانی بوده و ممکن است به‌عاملان افراطی و تهدیدکننده انگیزه داده تا برای خشونت تحریک شوند. ماه گذشته میلادی، مالک فیصل اکرم، مرد مسلح اصلالتا انگلیسی، چهار نفر را در یک کنیسه در شهر کالیویل تگزاس از جمله چارلی سیترون واکر، خاخام آن کلیسار ا به گروگان گرفت. او اسلحه به دست داشت و آنها را برای مدت ۱۰ ساعت گروگان گرفت.

نخست وزیر مالی: فرانسه به دنبال تجربه کشور است

مالی، فرانسه را به تجربه عمدی این کشور غرب آفریقا و جاسوسی در جریان مبارزه با شبه‌نظامیان متهم کرد. به گزارش رویترز، چوگوئل مایگا، که پس از کودتای سال گذشته به نخست‌وزیری موقت مالی منصوب شد، در دیدارش با دیپلمات‌ها و رسانه‌ها گفت که ورود نیروهای فرانسوی در سال ۲۰۱۳ کشور را تقسیم کرد و به شبه نظامیان مر تبط با القاعده اجازه داد تا دوباره سازماندهی شوند و به حملات خود ادامه دهند. اظهارات مایگا تنش‌ها را بین مالی و حاکم استعماری سابق آن فرانسه بیشتر خواهد کرد. مایگا گفت: «این مداخله به تقسیم واقعی مالی تبدیل شد و سرزمین‌های ما مکانی امن برای تروریست‌هایی شد که به مکانی برای پناه گرفتن و سازماندهی مجدد برای بازگشت به قدرت، نیاز داشتند. مایگا مدعی شد فرانسه یک هواپیمای حافظ صلح سازمان ملل را برای جاسوسی از ساخت پایگاه‌های ارتش مالی هدایت کرده است.

جهان‌نما

مجادله آمریکا و روسیه در

شورای امنیت بر سر تاثیر تحریم‌ها

آمریکا و متحدانش در شورای امنیت سازمان ملل با روسیه و چین بر سر سودمندی و تأثیر تحریم‌های سازمان ملل متحد که تاکنون بر چندین کشور، از کره شمالی گرفته تا یمن و کنگو و همچنین گروه‌هایی همچون القاعده و افراط‌گرایان داعش و حامیان‌شان و عوامل وابسته به آنها اعمال شده‌اند، مجادله کردند. به گزارش آسوشیتدپرس، روسیه که روز دوشنبه در این نشست به عنوان ریاست شورای امنیت حضور داشت و موضوع نشست یعنی جلوگیری از تبعات انسانی و ناخواسته تحریم‌ها را انتخاب کرد، به تحریم‌های یکجانبه ای که ای آمریکا، اتحادیه اروپا و کشورهای گروه‌های دیگر اعمال کردند، حمله کرد. رزماری دی کارلو، مسئول سیاسی سازمان ملل به شورای امنیت گفت که ۱۴ نظام تحریم در سازمان ملل وجود دارد: به عنوان نمونه، در لیبی، مالی، سودان جنوبی و یمن از حل نزاع حمایت می‌کنند؛ در گینه بیسائو هدف آنها جلوگیری از تغییرات مغایر با قانون اساسی در دولت است؛ در جمهوری آفریقای مرکزی، کنگو و سومالی، آنها به رهبردار ی غیرقانونی از منابع طبیعی که منجر به تامین مالی گروه‌های مسلح می‌شود، مهار می‌کنند؛ در کره شمالی، آنها فعالیت‌های مربوط به اشاعه تسلیحات هسته‌ای را هدف قرار می‌دهند؛ و همچنین تهدیدهای ترور بیستی داعش و القاعده را محدود می‌کنند.

دی کارلو بیان کرد که تحریم‌های سازمان ملل دیگر ابزارهای بدون برش سابق نیستند. او گفت که از دهه ۱۹۹۰، آنها دستخوش تغییراتی شده‌اند تا پیامدهای نامطلوب احتمالی آنها بر غیرنظامیان و کشورهای ثالث به حداقل رسیده و شورای امنیت نیز معافیت‌های بشردوستانه را در اکثر نظام‌های تحریمی لحاظ و ارائه کرده است. در مقابل دیمیتری پوپولینسکی، معاون سفیر روسیه در سازمان ملل، که ریاست این نشست را بر عهده داشت، گفت که بسیاری از نظام‌های تحریمی در برنامه‌های مربوط به ایجاد دولت و توسعه اقتصادی دخالت می‌کنند و در این زمینه به تحولات جمهوری آفریقای مرکزی و سودان اشاره کرد و همچنین اقدامات اتخاذ شده در مورد گینه بیسائو را ناهمگام خواند. او بیان کرد که شورای امنیت باید به آنچه مقامات کشورهای تحت تحریم فکر می‌کنند توجه بیشتری داشته باشد و در تعیین معیارهایی برای برداشتن آن تحریم‌ها واقع بینانه تر عمل کرده تا مطمئن شود آنها به ماموریت غیرممکن تبدیل نمی‌شوند.

لیندا توماس گرینفیلد، سفیر آمریکا در واکنش به این موضوع گفت که تحریم‌ها ابزاری قوی هستند که کسب درآمد تروریستها از طریق سیستم‌های مالی بین‌المللی را سخت‌تر می‌کند و توسعه برخی قابلیت‌ها در ارتباط با برنامه‌های موشکی و هسته‌ای کره شمالی را کند کرده‌اند. او تأکید کرد که تحریم‌ها همچنین منابع کسانی را که فرآیندهای صلح را خراب می‌کنند، صلح‌بانان سازمان ملل را تهدید می‌کنند، مرتکب جنایات می‌شوند و مانع کمک‌های بشردوستانه می‌شوند، محدود می‌کنند. جیمز کاربوکی، معاون سفیر انگلیس هم گفت که ارزش تحریم‌های سازمان ملل در آنگولا، ساحل عاج، لیبی‌را و سیرالئون ثابت شد و آنها در آنجا به پایان درگیری و حمایت از گذار به صلح و دموکراسی کمک کردند و سپس برداشته شدند. او بیان کرد: در جمهوری آفریقای مرکزی، آنها فعالیت یک شرکت معدنی را بهبود بخشیده‌اند. در سومالی، تحریم تسلیحاتی امکان توقیف هزاران گلوله، موشک‌های هدایت‌شونده ضد تانک و تفنگ‌های تک تیراندازی را که بر اساس گزارش‌ها قرار بود به دست گروه افراطگر الشباب، از گروه‌های وابسته به القاعده برسدن فراهم ساختند. پوپالینسکی، معاون سفیر روسیه هم گفت که مسکو این درک را دارد که تنها تحریم‌های سازمان ملل مشروع هستند و اینکه استفاده گسترده‌تر از تحریم‌های یکجانبه هنجارها و نهاد‌های مرتبط با حقوق بین‌الملل را تضعیف می‌کنند.